Echium lusitanicum L., 1753

- lingua de boi, borraxa
- viborera
-
- llengua de bou
- robust marsh-orchid
- soajo, suajo

ESTADO DE CONSERVACIÓN

Sen avaliar

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Lamiales**	**Boraginaceae**	***Echium***

ORIXE

Península Ibérica, especialmente do suroeste.

CARACTERÍSTICAS

Planta perenne, con múltiples talos floríferos erectos, hirsutos, que xorden dunha mouta basal de follas de 25-45 cm, longamente lanceoladas, con pilosidade simple, suave, adpresa. As follas caulinas superiores, de ata 19 cm, parecen estreitamente lanceoladas. Flores dispostas en inflorescencia racemiforme, con cáliz de 4-7 cm, híspido e corola branco-azulada, de 6-10 mm, con pelos longos sobre os nervios. Todos os estames exertos.

HÁBITAT

Pasteiros húmidos, decote en solos areosos, bordos de camiños, claros de matogueiras e zonas nitrificadas, preferindo climas suaves. Prospera a pleno sol en solos ben drenados, incluso pobres ou rochosos, e é resistente á seca e ao frío.

DISTRIBUCIÓN

Principalmente na rexión iberoatlántica da Península Ibérica.

CURIOSIDADES

É curiosa polo seu nome ligado ás víboras (pola forma da flor e do froito), o seu uso histórico como remedio para mordeduras, a súa coloración cambiante (de azul a violeta/rosa) e o seu valor apícola polo néctar.